

Onbeschaamd, fris en erg grappig

THEATER *Sexual Perversity*, van Rick Engelkes Producties en MTV. Met Johnny de Mol, Jelka van Houten, Birgit Schuurman en Gijs Naber. Regie: Marcus Azzini. Gezien 27/10/06 in De Meervaart, tournee t/m 1/2/07. Zie ook www.sexualperversity.nl

Voer voor sceptici: de grote media-corporatie MTV gaat zich met toneel bemoeien. En nog wel in samenwerking met Rick Engelkes, de voormalig soapie die theaterproducent werd van voorstellingen met van tv bekende sterretjes zonder acteeropleiding. Dat moet wel ten hemel schreiend slecht toneel opleveren, waar de cynische marketingmachine van de popzender toch kuddes jonge, beïnvloedbare mensen naartoe zou drijven.

Gelukkig hebben de sceptici ongelijk: *Sexual Perversity* is fris, onbeschaamd en onweerstaanbaar grappig, en ook nog eens een warm pleidooi voor de ware liefde.

Het verhaal is oppervlakkig: Danny (Johnny de Mol) ontmoet Esther (Jelka van Houten) op een feestje, ze vallen op elkaar, worden verliefd en gaan samenwonen. Dat geeft wrijving met zijn beste vriend (Gijs Naber) en haar vriendin (Birgit Schuurman).

De voorstelling is gebaseerd op *Sexual Perversity in Chicago* uit 1974 van David Mamet, maar regisseur Marcus Azzini is zo verstandig geweest om het stuk stevig te updaten. Hij laat het raamwerk intact,

maar negeert een groot deel van het verhaal en komt met absurde scènes tot de kern van de prille liefde tussen Danny en Esther. Azzini begrijpt dat jonge mensen van nu van hun sterren geen glamour verlangen, maar authenticiteit.

En dan gaat het ineens ook over de putjes in Van Houtens billen of het buikje van De Mol. Het is van een aangename schaamteloosheid, die je eerder bij Mugmetdegoudentand verwacht dan in een vrije productie, waar acteurs veel ijdelers zijn. Helaas verliest de voorstelling tegen het eind aan spanning.

Het decor van Roos van Geffen bestaat uit verrijdbare Dixi-toiletten die dienst doen als verkleedhokjes, een stapel magnetrons en een horeca-koelkast. De acteurs sjouwen met houten biertuinbanken en matrassen; eenvoudige popfestival-esthetiek die de voorlopigheid van alle waarden in een twintigers-leven aangeeft.

Gijs Naber maakt hilarische acts van het vertellen van zijn seksuele escapades of het inschenken van een glas water. De Mols sensitieve podiumpersoonlijkheid valt op en de twee mannen die samen de smartlap *Samen zijn* op geestige wijze verkrachten, vormen het hoogtepunt. Als zij in januari worden vervangen (door Cas Jansen en Kürt Rogiers), is het te betwijfelen of de voorstelling dezelfde charme houdt.

SIMON VAN DEN BERG

Johnnie de Mol, Birgit Schuurman, Jelka van Houten en Gijs Naber (vlnr) nemen het slotapplaus in ontvangst. FOTO AMAURY MILLER

